

"Usko on luja luottamus siihen, mitä toivotaan, vakaumus asioista, jotka eivät näy. Hepr.11:1[*JKR] [KR: ojentautuminen. Sanan elenkhos yleisin tulkinta tässä kohdassa on vakaumus: engl. conviction, ruots. övertygelse, saks. gewisse Zuversicht.]

Olen tänään aivan innoissani uskon lahjasta, sen toimivuudesta ja rajattomista mahdollisuuksista! Erään keran Jeesus opetti *vuoria siirtävästä uskosta* ja ymmärrämme varmasti jokainen, ettei meissä itsessämme ole sellaisia uskon voimia, että kykenisimme tekemään valtavia ihmetekoja. – Siihen **tarvitaan armolahja Jumalalta.**

Raamattu antaa monta toimivaa vihjettä uskon rakentamiseksi ja aluksi onkin hyvä muistaa uskon merkitys ihmisen ja Jumalan välillä. Se on kuin silta, jonka *rakennusmestarina* on itse Jumala. Hän, oman päätöksensä nojalla, on säättänyt, että joka vain uskoo Hänen Poikaansa Jeesukseen Kristukseen, pelastuu ja tulee Hänen lapseksensa. Merkille pantavaa on, ettemme kykene uskomaan, tajuamaan ja edes ymmärtämään tätä ihmeellistä salaisuutta, mutta ojentautuessamme sitä kohti, **se avautuu uskolle!** – Lujasti luottaen, että Jumala on sanansa takana, saamme lahjaksi uskon, joka pelastaa meidät. Se on armosta annettu usko, ei teoistamme, pinnistelystämme ja ponnisteluiltamme syntyvää voimaa. Uskon kautta ymmärrämme ja näemme Jumalan rajattomat mahdollisuudet.

"Se Jumalan vanhurskaus, joka uskon kautta Jeesukseen Kristukseen *[luetaan ja julistetaan]* kaikkiin ja kaikille, jotka *uskovat [evankeliumin lupauksen]*. Ei näet ole mitään erotusta. Sillä **kaikki ovat tehneet syntiä** ja ovat Jumalan kirkkautta vailla, ja heidät **vanhurskautetaan lahjaksi** Hänen armostaan sen lunastuksen kautta, joka **on Kristuksessa Jeesuksessa**. Room.3:22–24[*JKR] [Vanhurskauttaminen tapahtuu yksin ja kokonaan Kristuksen ristinuhrin ja veren tähden, ei ihmisen paremmaksi muuttumisen ja kuuliaisuuden tähden. Tämä kyllä seuraa Pyhän Hengen vaikuttamana uskon hedelmänä.]

– Ja mistä tämä usko syntyykään? Raamatun ilmoituksen mukaan "*Usko syntyy kuulemisesta ja kuuleminen Kristuksen sanan kautta.*" (Room.10:17) Jeesus opetti vuoria siirtävästä uskosta kertoen: "*jos joku sanoisi tälle vuorelle: 'Kohoa ja heittäydy mereen', eikä epäilisi sydämessään, vaan uskoi...*" (Mark.11:23) – Mitä annammekaan edessämme olevien vuorien kuulla? Mitä sanomme noiden suurten ja ylitsepäise-

mättömien röykkiöiden edessä? Valittamme, *ettei tästä tule mitään - tämä on liian vaikeaa meille?* – Vai käyttämekö uskolla kuuliaisuuksiin, jotta Jumala pitää lapsistaan huolen, -ja lupauksensa mukaan Hän on aina kanssamme!

– Voisimmeko Jeesuksen tavoin vastata, "*kirjoitettu on*" (Matt.4:4,6,7) ja nähdä, kuinka *enkelit tulevat tekemään meille palvelusta?!* (Matt.4:11)

Syntisen ihmisen kohdalle Paavali julistaa uskon ratkaisevaa merkitystä, eli turvautumista ja ojentautumista Jumalan puoleen seuraavasti:

"*Töitä tekeväille ei lueta palkkaa armosta, vaan ansiosta. Mutta joka ei tee töitä, vaan uskoo Häneen, joka vanhurskauttaa jumalattoman, hänelle luetaan hänen uskonsa vanhurskaudeksi.*"

Room.4:4–5[*JKR] [Koska hän uskossa turvaa ja luottaa yksistään ja kokonaan Kristuksen verilunastukseen eikä omaan "vanhurskaaksi tulemiseensa".]

Kristuksen, eli **Jumalan sanan** merkitys uskossa on hyvin merkityksellinen. Lukiessani sanaa päivittäin, ja kuunnellessani evankeliumin julistusta, huomaa, miten **uskoni vahvistuu. Rukoukseni alkaa perustua yhä enemmän Hänen sanaansa** - vedoten ja uskoen siihen, täysin tietoisena, että ne ovat Jumalalle mieluisia rukouksia - ei itseni, tai erinomaisuuteni tähden, vaan Hänen ikuisen sanansa tähden! Rakastessamme Hänen tahtoaan, jonka Hän on ilmoittanut meille Pojassaan Jeesuksessa, tulemme Hänen mieltymyksensä *sisäpiiriin*. Jumala on sanonut totuudesta - eli Jeesuksesta - "*Tämä on Minun rakas Poikani, johon olen mielistynyt.*" (Matt.3:17) - Nyt rukoilen uskossa Jumalani edessä Jeesuksen Pyhään nimeen vedoten - anoen Hänen tahtonsa tuntemista ja ylhäältä tulevaa viisautta - ja saan siinä kokea, kuinka Henki auttaa heikkouttamme, auttaen rukoilemaan Hengessä ja totuudessa. (Joh.4:23, Room.8:26) - Uskon rukouksia rukoillen hengessä, saamme rukoilla Hänelle kelpaavia, eli mieluisia sanoja.

"*Kelvatkoot suuni sanat ja sydämeni ajatukset Sinun edessäsi, Herra, minun kallioni ja Lunastajani.*" Ps.19:15[*JKR]

Uskon rakentaminen käytännössä on sitä, että **julistan "Kristuksen voittoa"** vielä voittamattomille alueille. Jos olen taipuvainen vihaan tai nurjuuteen, **julistan** itselleni Jeesuksessa **vapautta** - täysin tietoisena, ettei Jumalan lapseuteen kuulu viha ja nurjuus.

"*Nurja sydän väistyköön minusta. Pahasta en tahdo tietää.*" Ps.101:4[*JKR]

Ojentautuessa uskon kuuliaisuudessa, Sanansa turvin - jumalasia päämääriä kohti - saan nähdä, miten Jumala auttaa uskoani, jota sitten seuraa *ihmeet ja merkit*. (Mark.16:17–18) - Mietipä ihmistä, joka "*syö sinut eläviltä.*" - *Tietänet, mitä tarkoitan sanonnalla.* - Sinun ei tarvitsekaan puolustautua, vakuutella syyttömyyttäsi tai hakea oikeutta itsellesi. **Saat vain uskoa koko asiasi Herran haltuun** ja tulet näkemään, mitä Hän tekee synkälle ja suurelle vuorellesi! Jumalasi kanssa, siitä ei ole suupalak-sikaan sinulle! (4.Moos.14:9)

Uskon monien koettelemusten johtuvan juuri siitä, että Jumala haluaa koetella meitä eri tilanteissa, uskomme Häneen, vai pyrimmekö tekemään kaiken omin voimin ja neuvoin. Näen tässä yhden syistä, miksi Paavali iloitsi kärsimystensä keskellä, eikä hänen heikkoutensa enää ollut ongelma, koska hän uskossa tiesi, että "*Herra on heikoissa väkevä!*" (2.Kor.12:10) Osaammeko **luottaa armoon** Jeesuksen haavoissa? Jaksammeko nostaa katseemme Häneen, joka voi vahvistaa uskoamme ja joka johtaa näkemään sitä kautta tapahtuvia asioita?

"*Herramme armo oli ylen runsas, vaikutuksen uskoa ja rakkautta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa.*" 1.Tim.1:14[*JKR]

Luja luottamus on siis uskoa, jonka varassa saamme olla yhteydessä suureen ja rakastavaan Jumalaan. – Saatamme lukea ohjekirjaa ostaessamme uuden laitteen, mutta **ellemme toimi ohjeiden mukaan**, todennäköisesti laitteen käytöstä ei tule mitään. Samalla tavalla, meillä on oikeus elää uskoamme todeksi arkielämämme keskellä. On suuremoinen valmistava päivän koitoksiin rukoillen ja sanaa tankaten. Se on, kuin ravitsisi itseänsä taivaallisilla antimilla, eikä siinäkään ole kysymys suorittamisesta, vaan sataprosenttisesti **Jumalan lahjasta ihmiselle**. Usko vahvistuu ja alkaa sykkiä elämän keskellä - tuottaen suunnatonta iloa, rauhaa, levollisuutta, lempeyttä, voimaa, rakkautta, pyhyyttä, puhtautta, janoa ja kaikkea täyttymystä. Uskon kautta huomaat yllättäen olevasi keskellä yltäkylläistä elämää, jossa sinultakaan ei mitään puutu! (Ps.23)

"*Vanhurskaus on uskosta, että se olisi armosta. Näin siksi, että lupaus pysyisi vahvana kaikille jälkeläisille, ei vain lakiin pitäytyville, vaan myös niille, joilla on samanlainen usko kuin Abrahamilla, meidän kaikkien isällä.*" Room.4:16[*JKR]

